

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí 29. mája 2015 v trestnej veci odsúdeného **J. Š.** o navrátenie lehoty na podanie sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Žilina z 5. septembra 2013, sp. zn. 1Nt 14/2012, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniam Krajského súdu v Žiline z 19. novembra 2014, sp. zn. 2Tos 119/2014 a z 11. marca 2015, sp. zn. 2Tos 21/2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **J. Š.**
z a m i e t a .

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline 19. novembra 2014 uznesením, sp. zn. 2Tos 119/2014, podľa § 193 ods. 1 písm. b/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného **J. Š.** proti uzneseniu Okresného súdu Žilina z 5. septembra 2013, sp. zn. 1Nt 14/2012, zamietol ako oneskorene podanú.

Krajský súd v Žiline uznesením z 11. marca 2015, sp. zn. 2Tos 21/2015, v zmysle § 64 ods. 1, 3 Tr. por. žiadosť odsúdeného **Š.** o navrátenie lehoty na podanie sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Žilina z 5. septembra 2013, sp. zn. 1Nt 14/2012, zamietol.

Odsúdený uznesenie krajského súdu z 19. novembra 2014 prevzal 19. decembra 2014. Druhé uznesenie z 11. marca 2015 prevzal 17. apríla 2015 a ešte toho istého dňa podal proti nemu sťažnosť podľa § 62 ods. 1 Tr. por. elektronickými prostriedkami podpísanú so zaručeným elektronickým podpisom. Žiadal, aby uznesenie krajského súdu ako nesprávne

a čiastočne nepreskúmateľné bolo zrušené, vrátane zrušenia uznesenia z 19. novembra 2014. Vec navrhoval vrátiť tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie, ale s vylúčením senátu 2Tos. Sťažnosť podal riadne a včas, poučenie v tomto uznesení o prípustnosti sťažnosti je nezákonné. Zloženie senátu včas namietol, o jeho zložení sa dozvedel z doručenia posledného uznesenia. Tento senát rozhodoval v jeho veciach opakovane nezákonne, vrátane zamietnutia sťažnosti ako oneskorene podanej. Doručoval mu rozhodnutia na neexistujúcu adresu, z čoho vyvodil zaujatosť. Fikcia doručenia nemohla preto nastať, pričom poukázal na ustanovenie § 66 ods. 3 Tr. por. Obdobné dôvody uviedol aj v žiadosti o navrátenie lehoty na podanie sťažnosti, v ktorej navrhol použiť autoremedúru podľa § 64 ods. 3 Tr. por., resp. aby mu uznesením žiadosť zamietol a tak mu umožnil brániť sa opravnými prostriedkami na vyšších inštanciách.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v prvom rade skúmal, či proti uzneseniu krajského súdu z 11. marca 2015 zákon umožňuje podať sťažnosť.

Podľa § 64 ods. 1 Tr. por. ak obvinený, jeho obhajca, poškodený alebo zúčastnená osoba zmešká z dôležitých dôvodov lehotu na podanie opravného prostriedku, povolí jej orgán, ktorému patrí rozhodovať o opravnom prostriedku, navrátenie lehoty. O navrátenie lehoty môže oprávnená osoba požiadať do troch dní od odpadnutia prekážky. V zmysle odseku 2/ tohto ustanovenia ak bol opravný prostriedok už zamietnutý ako omeškaný, zruší orgán pri povolení navrátenia lehoty i svoje rozhodnutie o zamietnutí opravného prostriedku. Podľa § 64 ods. 3 Tr. por. ustanovenia odsekov 1 a 2 sa použijú primerane aj vtedy, ak sa ukáže, že lehota na podanie opravného prostriedku, ktorý bol zamietnutý ako omeškaný, zmeškaná nebola.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že zmeškať lehotu na podanie opravného prostriedku možno len **z dôležitých dôvodov, aj to len do troch dní od odpadnutia prekážky**, ktorá bránila v danom prípade odsúdenému vo včasnom podaní sťažnosti proti zamietavému uzneseniu druhostupňového súdu.

Odsúdený Š. žiadosť o navrátenie lehoty zo 17. februára 2015 adresoval Krajskému súdu v Žiline k sp. zn. 2Tos 119/2014 (č. 1. 96, 106), teda senátu, ktorý mu 19. novembra 2014 zamietol sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Žilina z 5. septembra 2013,

sp. zn. 1Nt 14/2012. Dôvodom predmetnej žiadosti bolo to, že rozhodnutia okresného a krajského súdu mu boli zasielané na nesprávnu adresu, a preto fikcia doručenia nemohla nastať.

Zo spisu pritom vyplýva, že odsúdený všetky súdne písomnosti preberal na adrese – S. č. X./X. v K. (č. l. 35, 56, 69, 71, 72, 94, 121) a na vlastné podania uvádzal túto adresu iba s tým rozdielom, že tam písal číslo ulice X./X. (č. l. 39, 60, 62, 76, 79, 97, 123), ktorú správnosť potvrdil Mestský úrad K. (č. l. 48a).

Dôvodom opakovane vznesenej námietky zaujatosti odvolacieho senátu 2Tos bolo, že tento senát predchádzajúcu sťažnosť a žiadosť o navrátenie lehoty zamietol a rozhodnutia zasielal na neexistujúcu adresu. Iné skutočnosti v tomto smere odsúdený nevzniesol. Túto námietku vzniesol až po doručení rozhodnutia odvolacieho senátu s tvrdením, že až vtedy sa dozvedel o zložení senátu. Ide o zavádzajúce tvrdenie, pretože s ohľadom na jeho podania mohol a mal vedieť, že o jeho žiadosti o navrátenie lehoty bude opäť rozhodovať ten istý senát, čo vyplýva z § 64 ods. 1 Tr. por. ako je na to už vyššie poukázané. Námietka zaujatosti nie je dôvodná, ak sa opiera iba o procesný postup súdu alebo nebola podaná bezodkladne. Správne preto odvolací senát o tejto námietke nerozhodoval v zmysle §§ 31 ods. 4, 32 ods. 6 Tr. por.

Doručovanie súdnych rozhodnutí na čiasťočne nepresnú adresu, na ktorej si však odsúdený bežne preberal všetky súdne zásielky, nie je takým dôležitým dôvodom na navrátenie lehoty na podanie sťažnosti podľa § 64 ods. 1, 3 Tr. por. Na strane odsúdeného nebola žiadna závažná prekážka, pre ktorú by nemohol včas a riadne podať riadny opravný prostriedok alebo žiadosť o navrátenie lehoty.

Uznesenie okresného súdu z 5. septembra 2013, sp. zn. 1 Nt 14/2012, bolo odsúdenému doručované prvýkrát 11. septembra 2013 a následne 12. septembra 2013, ktorého dňa bola táto súdna zásielka uložená na pošte, o čom bol vyrozumený. Zásielku si však vyzdvihol až 24. septembra 2013 a sťažnosť elektronickými prostriedkami podal 27. septembra 2013. Lehota na podanie sťažnosti mu uplynula už 18. septembra 2013, a preto mu bola sťažnosť zamietnutá ako oneskorene podaná. Na to je dostatočne poukázané v uznesení krajského súdu z 19. novembra 2014, sp. zn. 2Tos 119/2014.

Napadnuté uznesenie prevzal odsúdený 19. decembra 2014, žiadosť o navrátenie lehoty na podanie sťažnosti však podal až 17. februára 2015 (takmer po dvoch mesiacoch).

V tom čase na strane odsúdeného nebola dôležitá prekážka, pre ktorú by lehotu na podanie opravného prostriedku zmeškal. Odsúdený napokon okrem nepresnej adresy nič neuviedol. Vzhľadom na to dôležitá prekážka v trojdňovej lehote po doručení napadnutého uznesenia nemohla ani odpadnúť. Odsúdený po zamietnutí oneskorenej sťažnosti, podaním žiadosti o navrátenie lehoty sa snažil iba zhojiť zmeškanie.

Podľa § 185 ods. 1 Tr. por. opravným prostriedkom proti uzneseniu je sťažnosť. V zmysle ods. 2 tohto ustanovenia sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajta okrem uznesenia o začatí trestného stíhania. Uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni. Podľa ods. 6 sťažnosť má odkladný účinok, len kde to zákon výslovne ustanovuje.

Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že proti napadnutým uzneseniam zákon nepripúšťa riadny opravný prostriedok. Ustanovenia § 64 a § 193 Tr. por. totiž opravný prostriedok výslovne nepripúšťajú. Odsúdený sťažnosti proti nim mohol podať, ale tieto sú zo zákona neprípustné.

Podľa § 190 ods. 1 Tr. por. orgán, proti ktorého uzneseniu sťažnosť smeruje, môže jej sám vyhovieť, ak sa zmena pôvodného uznesenia nedotkne práv inej strany trestného konania. Podľa písm. b/, ods. 2 tohto ustanovenia ak lehota na podanie sťažnosti už všetkým oprávneným osobám uplynula a sťažnosti sa nevyhovelo v zmysle ods. 1, predloží vec na rozhodnutie súd nadriadenému súdu.

Podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je prípustná. V zmysle ods. 2 tohto ustanovenia ako oneskorenú nemožno zamietnuť sťažnosť, ktorú oprávnená osoba podala oneskorene len preto, že sa spravovala nesprávnym poučením, ktoré jej bolo dané pri oznámení uznesenia.

Z vyjadrených dôvodov najvyšší súd, ako súd sťažnostný, zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. a/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného Š., ako neprípustnú.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. mája 2015

JUDr. Štefan H a r a b i n , v. r.
predseda senátu

Vyhotovil: JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová